

Bruksela, 12 maja 2026 r.
(OR. en)

9192/26

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0117 (NLE)

ANTIDISCRIM 46
COCON 21
COHOM 73
COPEN 173
DROIPEN 81
EDUC 158
FREMP 165
JAI 568
MIGR 126
SOC 255
STATIS 38

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 12 maja 2026 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2026) 237 final

Dotyczy: Wniosek
DECYZJA RADY
w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stron Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, na jego 20. posiedzeniu, w odniesieniu do skierowanych do niektórych Stron wniosków dotyczących wdrażania tej konwencji oraz w odniesieniu do wyboru członków Grupy Ekspertów do spraw Przeciwdziałania Przemocy wobec Kobiet i Przemocy Domowej w zakresie kwestii związanych z instytucjami i administracją publiczną Unii

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 237 final.

Zał.: COM(2026) 237 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.5.2026 r.
COM(2026) 237 final

2026/0117 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stron Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, na jego 20. posiedzeniu, w odniesieniu do skierowanych do niektórych Stron wniosków dotyczących wdrażania tej konwencji oraz w odniesieniu do wyboru członków Grupy Ekspertów do spraw Przeciwdziałania Przemocy wobec Kobiet i Przemocy Domowej w zakresie kwestii związanych z instytucjami i administracją publiczną Unii

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii na 20. posiedzeniu Komitetu Stron Konwencji Rady Europy („Komitet”) o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej („konwencja stambulska” lub „konwencja”) w dniu 2 czerwca 2026 r. Stanowisko to dotyczy: 1) planowanego przyjęcia przez Komitet dziewięciu projektów wniosków skierowanych do dziewięciu państw będących Stronami i dotyczących wdrażania przez nie konwencji oraz 2) planowanego wyboru pięciu członków Grupy Ekspertów do spraw Przeciwdziałania Przemocy wobec Kobiet i Przemocy Domowej („GREVIO”).

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja stambulska

W konwencji stambulskiej zawarto kompleksowy i zharmonizowany zbiór postanowień służących zapobieganiu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej i zwalczaniu tych zjawisk w Europie i poza nią. Konwencja weszła w życie 1 sierpnia 2014 r.

UE podpisała konwencję w czerwcu 2017 r., a procedurę przystąpienia zakończyła złożeniem dwóch instrumentów zatwierdzenia 28 czerwca 2023 r., dzięki czemu – w odniesieniu do UE – konwencja weszła w życie 1 października 2023 r. UE przystąpiła do konwencji w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres jej wyłącznych kompetencji, mianowicie instytucji Unii i jej administracji publicznej¹ oraz współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, azylu i zasady non-refoulement². Konwencję podpisały wszystkie państwa członkowskie, a 22 z nich ją ratyfikowały³.

2.2. Komitet Stron

Komitet Stron⁴ składa się z przedstawicieli Stron konwencji. Strony muszą dołożyć starań, aby mianować – jako swoich przedstawicieli – ekspertów możliwie najwyższej rangi w obszarze zapobiegania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej i zwalczania tych zjawisk⁵. Zadania powierzone Komitetowi Stron wymieniono w punkcie 1 jego regulaminu wewnętrznego⁶. 1 października 2023 r. UE stała się Stroną konwencji, a tym samym członkiem Komitetu Stron (art. 67 ust. 1 konwencji).

1 Decyzja Rady (UE) 2023/1075 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii, Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

2 Decyzja Rady (UE) 2023/1076 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement, Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

3 Stan ratyfikacji na dzień 27 kwietnia 2026 r.: AT (2013 r.); BE (2016 r.); CY (2017 r.); DE (2017 r.); DK (2014 r.); IE (2019 r.); EL (2018 r.); ES (2014 r.); EE (2017 r.); FI (2015 r.); FR (2014 r.); HR (2018 r.); IT (2013 r.); LU (2018 r.); MT (2014 r.); NL (2015 r.); PL (2015 r.); PT (2013 r.); RO (2016 r.); SI (2015 r.); SV (2014 r.); LV (2023 r.).

4 Komitet Stron – Konwencja stambulska: zwalczanie przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (coe.int).

5 Zasada 2.1.b regulaminu wewnętrznego Komitetu Stron. Szósty Dokument IC-CP(2015)2 przyjęty 4 maja 2015 r.

2.3. Mechanizm monitorujący konwencji stambulskiej

W konwencji stambulskiej ustanowiono mechanizm monitorujący mający zapewnić jej skuteczne wdrożenie przez Strony⁶. Celem tego mechanizmu jest ocena sposobu, w jaki konwencja jest stosowana w praktyce, a także udzielanie Stronom wskazówek. Mechanizm monitorujący obejmuje dwa odrębne, lecz wzajemnie powiązane organy: niezależny organ ekspercki – Grupę Ekspertów do spraw Przeciwdziałania Przemocy wobec Kobiet i Przemocy Domowej („GREVIO”) oraz Komitet Stron.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 konwencji GREVIO jest niezależną grupą ekspertów, której zadaniem jest monitorowanie wdrażania konwencji stambulskiej w poszczególnych krajach. Procedurę monitorowania przedstawiono w art. 68 konwencji. Zgodnie z art. 68 ust. 1 konwencji nowe Strony zobowiązane są do przedstawienia sprawozdania (sporządzonego na podstawie kwestionariusza opracowanego przez GREVIO) wyszczególniającego środki legislacyjne i inne środki wdrażające postanowienia konwencji. GREVIO przygotowuje sprawozdanie dotyczące środków wprowadzonych przez daną Stronę w celu wdrożenia konwencji oraz przekazuje sugestie i propozycje dotyczące sposobu rozwiązania przez tę Stronę zidentyfikowanych problemów⁷.

Komitet Stron może – zgodnie z art. 68 ust. 12 konwencji i na podstawie sprawozdań GREVIO – przyjąć zalecenia zaadresowane do danej Strony dotyczące wdrażania konwencji oraz określić termin przekazania informacji na temat wypełnienia tych zaleceń. W myśl tego postanowienia Komitet Stron przyjmuje zalecenia dla Stron zawierające działania, które należy podjąć jak najszybciej, przy czym istnieje wymóg złożenia sprawozdania w ciągu trzech lat, a także działania, które – choć ważne – są drugorzędne pod względem pilności. Pod koniec wspomnianego trzyletniego okresu Strona musi przedłożyć Komitetowi Stron sprawozdanie z postępów w wypełnianiu zaadresowanych do niej zaleceń. Na podstawie tych informacji i wszelkich dodatkowo uzyskanych informacji sekretariat Komitetu⁸ opracowuje wnioski dotyczące wdrożenia zaleceń w odniesieniu do każdej ze Stron objętych przeglądem, które to wnioski przyjmuje Komitet Stron.

2.4. Wybór członków GREVIO

Zgodnie z art. 66 konwencji GREVIO składa się z nie więcej niż 15 członków, wybieranych przez Komitet Stron na czteroletnią kadencję spośród kandydatów zaproponowanych przez Strony, z możliwością ich jednorazowego ponownego wyboru. Członkowie GREVIO są wybierani spośród obywateli Stron, z uwzględnieniem równowagi płci i równowagi geograficznej, a także multidyscyplinarnej wiedzy.

W konwencji stambulskiej powierzono Komitetowi Ministrów Rady Europy zadanie ustalenia procedury wyboru członków GREVIO. W dniu 19 listopada 2014 r. Komitet Ministrów przyjął rezolucję CM/Res(2014)43 dotyczącą zasad procedury wyboru członków Grupy Ekspertów do spraw Przeciwdziałania Przemocy wobec Kobiet i Przemocy Domowej (GREVIO)⁹ (rezolucja Komitetu Ministrów). W 2015 r. GREVIO przyjęła swój regulamin¹⁰.

6 Art. 1 ust. 2 konwencji stambulskiej.

7 Art. 68 ust. 10 konwencji stambulskiej.

8 Obowiązującą procedurę nadzorowania wdrożenia oraz sprawozdawczości opisano w „Ramach nadzoru nad wdrażaniem zaleceń skierowanych do państw będących Stronami”, przyjętych przez Komitet Stron w dniu 13 kwietnia 2021 r., IC-CP/Inf(2021)2. 10, zawartych w dokumencie IC-CP(2024)10 rev.

9 CM/Res(2014)43.

10 Regulamin (zmieniony).

Oczekuje się, że na posiedzeniu Komitetu Stron w dniu 2 czerwca 2026 r. wybranych zostanie pięciu nowych członków GREVIO. Będą oni sprawować swoje funkcje w okresie od 1 września 2026 r. do 31 sierpnia 2030 r. Wybory zostaną przeprowadzone w następujących po sobie turach. Każdej ze Stron, w tym UE, w poszczególnych turach będzie przysługiwała liczba głosów równa liczbie miejsc do obsadzenia w GREVIO. Oznacza to, że w pierwszej turze każda ze Stron będzie mogła oddać pięć głosów. Jeżeli w tej turze zostanie wybrany jeden członek, w drugiej turze każdej ze Stron będą przysługiwały cztery głosy itd. Kolejne tury będą przeprowadzane do momentu wybrania pięciu członków GREVIO większością ważnych oddanych głosów.

W dniu 21 kwietnia 2026 r. Sekretariat Komitetu Stron opublikował w dokumencie IC-CP(2026)2 imiona i nazwiska oraz życiorysy nominowanych przez Strony kandydatów w wyborach zaplanowanych na dzień 2 czerwca 2026 r. Z dokumentu wynika, że 13 Stron zgłosiło 15 kandydatów na pięć dostępnych miejsc. 11 spośród tych 13 zgłaszających państw to państwa członkowskie UE.

3. PLANOWANE AKTY, KTÓRE MAJĄ ZOSTAĆ PRZYJĘTE PRZEZ KOMITET STRON

3.1. Dziewięć projektów wniosków

Przewiduje się, że na 20. posiedzeniu w dniu 2 czerwca 2026 r. Komitet Stron przystąpi do przyjęcia następujących dziewięciu projektów wniosków (zwanymi dalej „projektami wniosków”):

- 1) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Bośni i Hercegowiny przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)4 prov;
- 2) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Cypru przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)5 prov;
- 3) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Estonii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)6 prov;
- 4) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Gruzji przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)7 prov;
- 5) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Niemiec przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)8 prov;
- 6) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Islandii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)9 prov;
- 7) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Norwegii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)10 prov;
- 8) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Rumunii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)11 prov;
- 9) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Szwajcarii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie C-CP(2026)12 prov.

3.2. Planowany wybór pięciu członków GREVIO

Przewiduje się, że na 20. posiedzeniu w dniu 2 czerwca 2026 r. Komitet Stron przystąpi do wyboru pięciu członków GREVIO, którzy obejmą urząd na okres od dnia 1 września 2026 r. do dnia 31 sierpnia 2030 r.

3.3. Planowane dziewięć projektów wniosków Komitetu Stron

Projekty wniosków skierowane są do dziewięciu Stron i zawierają wnioski dotyczące wykonania przez Strony poprzednich zaleceń. Dotyczą one wykonania przez odpowiednie instytucje i administrację publiczną postanowień konwencji. Unia przystąpiła do konwencji w zakresie, w jakim dotyczy ona jej instytucji i administracji publicznej, oraz posiada wyłączne kompetencje do przyjmowania zobowiązań określonych w konwencji w odniesieniu do własnych instytucji i administracji publicznej, w zakresie art. 336 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (UE). Należy zatem ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w Komitecie Stron w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii, ponieważ planowane akty mogą w decydujący sposób wpłynąć na treść prawa Unii, rzutując na przyszłą wykładnię odnośnych postanowień konwencji.

Projekty wniosków w sprawach wchodzących w zakres kompetencji Unii w odniesieniu do jej instytucji i administracji publicznej są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii. Proponuje się zatem, aby Unia nie sprzeciwiała się przyjęciu projektów wniosków na 20. posiedzeniu Komitetu Stron.

3.4. Planowany wybór pięciu członków GREVIO

Jako członek Komitetu Stron UE dysponuje pięcioma głosami w zbliżających się wyborach pięciu członków GREVIO, które odbędą się na posiedzeniu Komitetu Stron w dniu 2 czerwca 2026 r. Nowi członkowie GREVIO zostaną wybrani przez Komitet Stron spośród 15 kandydatów zgłoszonych przez 13 Stron.

11 z tych 13 Stron to państwa członkowskie UE. Wszyscy zgłoszeni kandydaci mają obszerne multidyscyplinarne doświadczenie w dziedzinie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, jak wykazano w dokumencie IC-CP(2026)2. Proponuje się, aby stanowisko UE polegało na wstrzymaniu się od głosu.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 TFUE określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”. Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”¹¹.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komitet Stron jest organem ustanowionym na podstawie konwencji stambulskiej. Planowane wnioski, które ma przyjąć Komitet Stron, jak również decyzja o wstrzymaniu się od głosu w wyborach członków GREVIO, stanowią akty mające skutki prawne. Planowane akty mogą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie rzutować na wykładnię odnośnych

¹¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12, Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

postanowień konwencji stambulskiej w przyszłości. W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

Jeżeli planowany akt ma jednocześnie wiele celów lub elementów składowych, które są nierozzerwalnie powiązane, a żaden nie ma charakteru pobocznego w stosunku do pozostałych, materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi – na zasadzie wyjątku – obejmować różne, odpowiadające tym celom i elementom podstawy prawne.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Jeśli chodzi o materialną podstawę prawną planowanego aktu, UE przystąpiła do konwencji stambulskiej w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres jej wyłącznych kompetencji, mianowicie instytucji i administracji publicznej Unii¹² oraz w odniesieniu do spraw związanych z współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, azyłu i zasady non-refoulement¹³. UE przystąpiła do konwencji stambulskiej w drodze dwóch odrębnych decyzji Rady, aby uwzględnić szczególne stanowisko Danii i Irlandii w odniesieniu do tytułu V TFUE. W związku z tym decyzję w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii w Komitecie Stron, trzeba również podzielić na dwie decyzje, o ile odnośne wnioski dotyczą obu kwestii. Niniejsza decyzja dotyczy kwestii związanych z instytucjami i administracją publiczną Unii. Materialną podstawą prawną tej decyzji jest w związku z tym art. 336 TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 336 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

12 Decyzja Rady (UE) 2023/1075 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii (Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 1, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

13 Decyzja Rady (UE) 2023/1076 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azyłu i zasady non-refoulement (Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stron Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, na jego 20. posiedzeniu, w odniesieniu do skierowanych do niektórych Stron wniosków dotyczących wdrażania tej konwencji oraz w odniesieniu do wyboru członków Grupy Ekspertów do spraw Przeciwdziałania Przemocy wobec Kobiet i Przemocy Domowej w zakresie kwestii związanych z instytucjami i administracją publiczną Unii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 336 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia zawarła Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej („konwencja stambulska” lub „konwencja”) na podstawie decyzji Rady (UE) 2023/1075¹⁴ – w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii – oraz na podstawie decyzji Rady (UE) 2023/1076¹⁵ – w odniesieniu do spraw związanych z współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, azylu i zasady non-refoulement, w zakresie, w jakim kwestie te wchodzą w zakres wyłącznych kompetencji Unii; konwencja weszła w życie w odniesieniu do Unii w dniu 1 października 2023 r.
- (2) Zgodnie z art. 66 ust. 1 konwencji zadaniem Grupy Ekspertów do spraw Przeciwdziałania Przemocy wobec Kobiet i Przemocy Domowej (GREVIO) jest monitorowanie wdrażania konwencji przez Strony konwencji. Zgodnie z art. 68 ust. 11 konwencji GREVIO ma przyjąć sprawozdanie i wnioski dotyczące działań podjętych przez daną Stronę w celu wdrożenia postanowień konwencji.
- (3) Zgodnie z art. 68 ust. 12 konwencji Komitet Stron („Komitet”) przyjmuje, na podstawie sprawozdania i wniosków GREVIO, zalecenia zaadresowane do Strony. Takie zalecenia zawierają rozróżnienie między działaniami, jakie należy podjąć jak najszybciej, czemu towarzyszy wymóg złożenia Komitetowi sprawozdania

14 Decyzja Rady (UE) 2023/1075 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii (Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 1), Decyzja – 2023/1075 – PL – EUR-Lex.

15 Decyzja Rady (UE) 2023/1076 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement (Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 4), decyzja - 2023/1076 - PL - EUR-Lex.

z podjętych działań w okresie trzech lat, a działaniami, które – choć ważne – nie są równorzędne pod względem pilności. Pod koniec tego okresu trzech lat dana Strona musi złożyć Komitetowi sprawozdanie z podjętych działań w 10 konkretnych obszarach objętych konwencją. Na podstawie tego sprawozdania oraz wszelkich dodatkowych informacji Komitet ma przyjąć wnioski dotyczące wykonania tych zaleceń, przygotowane przez sekretariat Komitetu.

- (4) Oczekuje się, że na 20. posiedzeniu w dniu 2 czerwca 2026 r. Komitet przyjmie następujące projekty wniosków w sprawie wdrażania konwencji przez dziewięć Stron („projekty wniosków”):
- 1) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Bośni i Hercegowiny przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)4 prov;
 - 2) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Cypru przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)5 prov;
 - 3) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Estonii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)6 prov;
 - 4) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Gruzji przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)7 prov;
 - 5) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Niemiec przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)8 prov;
 - 6) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Islandii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)9 prov;
 - 7) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Norwegii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)10 prov;
 - 8) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Rumunii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)11 prov;
 - 9) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Szwajcarii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie C-CP(2026)12 prov.
- (5) Unia posiada wyłączne kompetencje do przyjmowania zobowiązań określonych w konwencji w odniesieniu do własnych instytucji i administracji publicznej, w zakresie art. 336 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W pkt 305 swojej opinii 1/19 z dnia 6 października 2021 r., Konwencja stambulska¹⁶, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że znaczna część zobowiązań wynikających z konwencji, odnoszących się do przyjęcia środków zapobiegawczych i ochronnych, jest zasadniczo wiążąca dla Unii w odniesieniu do pracowników jej administracji oraz osób odwiedzających pomieszczenia i budynki jej instytucji, organów i jednostek organizacyjnych. Co więcej, w pkt 307 tej opinii, Trybunał orzekł, że Unia nie powinna ograniczać się do wprowadzenia minimalnych wymogów lub środków wsparcia, lecz sama powinna zapewnić pełne wykonanie wspomnianych wyżej zobowiązań. Jednocześnie zakres obowiązków Unii należy interpretować z uwzględnieniem jej szczególnego charakteru i uprawnień. Administracja publiczna Unii nie ma w szczególności uprawnień z zakresu egzekwowania prawa, dlatego zalecenia dotyczące kwestii związanych z egzekwowaniem prawa, takich jak wydawanie nakazów doraźnych, należy interpretować jako wymóg, aby Unia

16 Opinia 1/19 Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 października 2021 r., Konwencja stambulska, EU:C:2021:832.

zapewniła ofiarom przestępstw bezpieczeństwo w ramach uprawnień unijnej administracji publicznej, na przykład przez odmowę domniemanym sprawcom wstępu do pomieszczeń instytucji.

- (6) Planowane akty dotyczą wdrożenia postanowień konwencji, które mają zastosowanie również do Unii w odniesieniu do jej instytucji i administracji publicznej. Należy zatem ustalić stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu w odniesieniu do kwestii związanych z instytucjami i administracją publiczną Unii, ponieważ planowane akty mogą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, gdyż mogą wpływać na interpretację odpowiednich postanowień konwencji w przyszłości.
- (7) Jeżeli chodzi o Bośnię i Hercegowinę, projekt wniosków dotyczących wdrażania przez to państwo konwencji obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zharmonizowanie polityk i środków podejmowanych w celu wdrożenia konwencji poprzez zapewnienie, aby uwzględniały one wszystkie formy przemocy wobec kobiet oraz aby były niezależnie monitorowane i oceniane (art. 7 konwencji); optymalizacja liczby instytucji koordynujących i zapewnienie im odpowiednich środków finansowych (art. 10 konwencji); podejmowanie starań w celu gromadzenia systematycznych, porównywalnych i zdezagregowanych danych z wszystkich odpowiednich źródeł (art. 11 konwencji) oraz w celu zapewnienia, aby w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia można było niezwłocznie wydawać nakazy doraźne (art. 52 i 53 konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (8) Jeżeli chodzi o Cypr, projekt wniosków dotyczących wdrażania przez to państwo konwencji obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: podejmowanie starań w celu gromadzenia systematycznych, porównywalnych i zdezagregowanych danych z wszystkich odpowiednich źródeł (art. 11 konwencji) oraz w celu zapewnienia, aby właściwe władze mogły natychmiastowo wydawać nakazy doraźne lub zakazy zbliżania się i kontaktu w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia, a także – aby stosowanie się do tych środków było monitorowane i egzekwowane (art. 52 i 53 konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (9) Jeżeli chodzi o Estonię, projekt wniosków dotyczących wdrażania przez to państwo konwencji obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie, aby w odpowiednich politykach i środkach uwzględniono wszystkie formy przemocy wobec kobiet objęte zakresem konwencji oraz aby ich wdrażanie opierało się na uwzględnieniu aspektu płci w pojmowaniu przemocy, a także aby oceniano wpływ tych polityk i środków (art. 7 konwencji) oraz zapewnienie, aby nakazy doraźne stosowano zgodnie z konwencją (art. 52 konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (10) Jeżeli chodzi o Gruzję, projekt wniosków dotyczących wdrażania przez to państwo konwencji obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie, aby wszystkie odpowiednie polityki i środki opierały się na uwzględnieniu aspektu płci w pojmowaniu przemocy oraz aby ich wpływ podlegał systematycznej ocenie (art. 7 konwencji); zapewnienie zinstytucjonalizowanych struktur współpracy i koordynacji działań właściwych instytucji w celu zapewnienia wielopodmiotowej, skoordynowanej reakcji na wszystkie formy przemocy objęte zakresem konwencji (art. 18 konwencji);

zapewnienie dostępności schronisk (art. 23 konwencji) i unikanie zbędnych procedur i praktyk, które mogą prowadzić do ponownej traumatyzacji ofiar (art. 49 i 50 konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.

- (11) Jeżeli chodzi o Niemcy, projekt wniosków dotyczących wdrażania przez to państwo konwencji obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie współpracy i koordynacji działań wszystkich odpowiednich instytucji we wdrażaniu polityk i środków służących zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w każdej formie, a także zapewnienie wielopodmiotowej i skoordynowanej reakcji bez dyskryminacji (art. 7 konwencji) oraz zapewnienie, aby wszystkie właściwe instytucje gromadziły zdezagregowane dane (art. 11 konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z politykami i celami Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (12) Jeżeli chodzi o Islandię, projekt wniosków dotyczących wdrażania przez to państwo konwencji obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie, aby krajowy organ koordynujący otrzymał wyraźny mandat do pełnienia swoich funkcji i dysponował odpowiednimi zasobami (art. 10 konwencji) oraz zapewnienie systematycznej i uwzględniającej aspekt płci oceny ryzyka (art. 49, 50 i 51 konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (13) Jeżeli chodzi o Norwegię, projekt wniosków dotyczących wdrażania przez to państwo konwencji obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie, aby krajowe dokumenty programowe były dobrze skoordynowane i stanowiły holistyczną odpowiedź na wszelkie formy przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (art. 7 konwencji); zapewnienie gromadzenia danych zdezagregowanych (art. 11 konwencji) oraz zapewnienie właściwym organom możliwości wydawania nakazów doraźnych w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia (art. 52 konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (14) Jeżeli chodzi o Rumunię, projekt wniosków dotyczących wdrażania przez to państwo konwencji obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie współpracy i koordynacji działań wszystkich właściwych instytucji wdrażających polityki i środki mające na celu zapobieganie i zwalczanie przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (art. 7 konwencji); zapewnienie wystarczających nakładów finansowych na realizację odpowiednich polityk i środków oraz trwałe finansowanie organizacji pozarządowych wspierających ofiary (art. 8 konwencji) oraz zapewnienie gromadzenia danych zdezagregowanych (art. 11 konwencji). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.
- (15) Jeżeli chodzi o Szwajcarię, projekt wniosków dotyczących wdrażania przez to państwo konwencji obejmuje potrzebę podjęcia następujących działań: zapewnienie odpowiedniego finansowania właściwych polityk i środków oraz trwałego

finansowania organizacji świadczących specjalistyczne usługi wsparcia dla kobiet będących ofiarami przemocy (art. 8 konwencji); kontynuowanie starań w celu poprawy gromadzenia danych zdezagregowanych (art. 11 konwencji) oraz zapewnienie ofiarom przemocy i ich dzieciom dostępu do specjalistycznych schronisk w całym kraju (art. 22 i 23). Ponieważ te projekty wniosków są zgodne z polityką i celami Unii i nie budzą zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec ich przyjęcia.

- (16) Oczekuje się, że na posiedzeniu Komitetu w dniu 2 czerwca 2026 r. wybranych zostanie pięciu członków GREVIO. Będą oni sprawować swoje funkcje w okresie od 1 września 2026 r. do 31 sierpnia 2030 r. Zgodnie z art. 66 konwencji GREVIO składa się z nie więcej niż 15 członków. Komitet wybiera ich na czteroletnią kadencję spośród kandydatów zaproponowanych przez Strony, z możliwością ich jednorazowego ponownego wyboru. Członkowie GREVIO są wybierani spośród obywateli Stron, z uwzględnieniem równowagi płci i równowagi geograficznej, a także multidyscyplinarnej wiedzy.
- (17) Jako członek Komitetu Unia dysponuje pięcioma głosami w planowanych wyborach pięciu członków. Komitet wybierze ich spośród 15 kandydatów zgłoszonych przez 13 Stron. 11 spośród tych 13 zgłaszających państw to państwa członkowskie UE. Jako że wszyscy zgłoszeni kandydaci mają obszerne multidyscyplinarne doświadczenie w dziedzinie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, jak wykazano w dokumencie IC-CP(2026)2, stanowiskiem UE powinno być wstrzymanie się od głosu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu Stron ustanowionego na podstawie art. 67 Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, na jego 20. posiedzeniu, polega na:

1. niewnoszeniu sprzeciwu wobec przyjęcia następujących aktów:
 - 1) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Bośni i Hercegowiny przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)4 prov;
 - 2) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Cypru przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)5 prov;
 - 3) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Estonii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)6 prov;
 - 4) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Gruzji przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)7 prov;
 - 5) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Niemiec przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)8 prov;
 - 6) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Islandii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)9 prov;
 - 7) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Norwegii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)10 prov;
 - 8) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Rumunii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie IC-CP(2026)11 prov;

- 9) wniosków w sprawie wykonania zaleceń dotyczących Szwajcarii przyjętych przez Komitet Stron, zawartych w dokumencie C-CP(2026)12 prov;
2. wstrzymaniu się od głosu w wyborach pięciu członków Grupy Ekspertów do spraw Przeciwdziałania Przemocy wobec Kobiet i Przemocy Domowej.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*